

نمونه واژه ها و اصطلاحات طبری استرآباد

به جامانده در کبودکوه (سرخ کریه)

www.ketab.ir

به کوشش: نور علی منصوریان سرخ کریه

سرشناسه	: منصوریان سرخ گریه، نورعلی، ۱۳۳۸ -
عنوان و نام پدیدآور	: نمونه واژه‌ها و اصطلاحات طبری استرآباد؛ به جامانده در کبودکوه (سرخ گریه) / به کوشش نورعلی منصوریان سرخ گریه.
مشخصات نشر	: گرگان: انتشارات نوروزی، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۱۶۶ ص.
شابک	: 978-622-021326-0
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: مازندرانی — واژه‌نامه‌ها — فارسی
موضوع	: Mazandarani dialect -- Dictionaries -- Persian
موضوع	: اصطلاح‌ها و تعبیرها — ایران — مازندران
موضوع	: (Terms and phrases -- Iran-- Mazandaran (Province
موضوع	: سرخ گریه
موضوع	: (Sorkh Garyeh (Iran
رده بندی کنگره	: PIR۳۲۶۹
رده بندی دیویی	: ۴۱۹/۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۷۳۳۵۹۳۶

نمونه واژه ها و اصطلاحات طبری استرآباد

نورعلی منصوریان سرخ گریه

میلاد نوروزی

شیرین شهریاری

استاد حبیب الله برزجان (شاهرود)

سید زینب ساداتی لمردی- سارو

سید اسحاق حسینی گرگانی

اول-۱۳۹۹

۱۶۶ ص

وزیری

۳۰۰

۹۷۸-۶۲۲-۰۲-۱۳۲۶-۰

نوروزی-۱۷۳۲۲۴۲۲۵۸-۰

۴۰۰۰۰ تومان

تألیف:

طرح جلد:

صفحه آرای:

خطاط:

تایپ:

عکس روی جلد:

نوبت چاپ:

مشخصات ظاهری:

قطع:

شمارگان:

شابک:

چاپ و نشر:

قیمت:

حق چاپ برای نویسنده محفوظ می باشد.

گلستان، گرگان، خیابان شهید بهشتی، پاساژ رضا، کدپستی ۴۹۱۶۶۵۷۳۷۶

entesharatnorouzi

۰۱۷-۳۲۲۴۲۲۵۸-۰۹۱۱۳۷۵۳۴۹۷

www.entesharate-norouzi.com

entesharate.norouzi@Gmail.com

زبان که زیربنای ارتباط سالم فردی و اجتماعی است حاصل فرایندی که طی سالیان متمادی شکل می گیرد و رشد می کند و چه بسا در نهایت دچار زوال و سستی گردد. طبعاً بالندگی هر زبان به میزان و کمیت واژگانی است که آن را شکل می دهد. از طرف دیگر کار آمدی زبان ها در سطوح جهانی، ملی، منطقه ای و محلی به اعتبار ذاتی آن بر می گردد به این معنا که عمق و میزان گستردگی آن و سطح کمی و کیفی کاربران در ماندگاری آن تأثیر مضاعف دارد.

زبان به عنوان یک رفتار فردی و اجتماعی می تواند مبین بسیاری از علایق و عواطف و نیازهای باطنی ما باشد که بخشی از تألمات روحی خود را می توانیم با پناه بردن به آن تسکین بخشیم. بنابراین زبان ها اگر چه در بعد ارتباطی، دارای وجوه مشترکی هستند اما از منظر ساختار، کارآمدی، ماندگاری و تأثیرگذاری، تفاوت های بنیادین باهم دارند و از این منظر نمی توان همه زبان ها از یک زاویه دید و تحلیل کرد. این تفاوت و تباین بعضاً در زبان ملی و محلی نیز کاملاً مشهود است. البته این نکته نیز قابل تأمل است که هر زبانی که به زیور ادبیات آراسته گردد، بی شک وجوه تمایز آن برجسته تر خواهد بود زبان های محلی نیز مشمول همین قاعده خواهند بود. لذا هر زبان محلی که در قالب ادبیات، به اشکال مختلف ظهور و بروز نماید، خود به خود از جایگاه برتری برخوردار می باشد. اگر چه نباید از خاطر برد که عمده کاربرد زبان های محلی از نوع ادبیات مدرن و پیشرفته نیست بلکه اغلب به صورت فرهنگ عامه، فلکور و نیازهای ابتدایی خود را نشان می دهد. مرزهای زبان های محلی بسیار محدود و از منظر جغرافیایی دامنه وسیعی را دربر نمی گیرد و حتی گاهی اوقات محصور و محدود به یک محله خاصی می باشد که وجه تمایز آن با سایر زبان ها محلی مجاور نیز کاملاً محسوس است.

با این وجود شما در محلات خاصی به خرده زبان هایی برخورد می کنید که در نوع خود منحصر به فرد است و حتی واژه های آن بی بدیل و نمونه هایی از آن را نمی توان در سایر زبان های محلی و منطقه ای مجاور پیدا نمود. دامنه واژه های زبان های محلی در حوزه های گوناگون متصور است، اعم از روابط خانوادگی، اجتماعی، آداب و معاشرت و حوزه های طبیعی اعم از پرندگان، حیوانات و مناظر و غیره به همین دلیل است که سر در آوردن از معنی یک واژه محلی سخت و دشوار است و اگر شما با فضای زبانی حاکم آشنا نباشید به راحتی نخواهید توانست درک درستی از معانی واژه های حاصل نمایید.

واژه های زبان محلی روستای سرخگریوه با این اوصافی که گفته شد از جمله واژه هایی ادبی هستند که منحصرأ به این روستا تعلق دارد و بعید است بتوان نمونه ای از آن را در جایی دیگر حتی روستاهای مجاور مشاهده نمود.

واژه هایی مانند ((او سروان)) به معنی نگهبان یا مامور آب و ((بایس)) به معنی بی سرپرست و ((برغول)) به معنی آب گل آلود- ((بورمه)) به معنی علف خشک شده و تاییده شده، بسته بندی شده برای خوراک دام و حیوانات- و نمونه هایی از این دست می توان در این زبان محلی یافت، که دلالت بر استحکام درونی زبان محلی دارد و خود بیانگر این است که این زبان محلی از پیشینه و تاریخی کاملاً تعریف شده ای برخوردار است و نسل به نسل منتقل شد و همچنان کاربرد دارد.

در همین راستا محقق توانمند جناب نورعلی منصوریان که خود از صاحبان هنر و نظر در فرهنگ عامیانه به ویژه روستای سرخگریوه می باشد در یک اقدام تحسین بر انگیز، سعی کرد واژه هایی از این دست را در مجموعه ای گردآوری نماید تا به نسل های آتی انتقال داده شود.

حسین منصوریان سرخ گریه

اسفند ۱۳۹۸